

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/19/ES

(2012. gada 4. jūlijs)

par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA)

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/96/EK (2003. gada 27. janvāris) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) ⁽⁴⁾ jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Savienības vides politikas mērķi jo īpaši ir saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību un izmantot dabas resursus apdomīgi un racionāli. Šīs politikas pamatā ir piesardzības princips un principi, ka būtu jāveic preventīvi pasākumi, ka videi nodarītais kaitējums kā prioritāte ir jānovērš tā nodarīšanas vietā un ka maksā piesārņotājs.
- (3) Kopienas stratēģijas un rīcības programma attiecībā uz vidi un ilgtspējīgu attīstību (Piektā rīcības programma vides jomā) ⁽⁵⁾ noteica, ka ilgtspējīgai attīstībai ir vajadzīgas būtiskas izmaiņas pašreizējos attīstības, ražošanas,

patēriņa un attieksmes modeļos un, *inter alia*, atzina, ka jāsamazina izšķērdīgs dabas resursu patēriņš un jāveic piesārņojuma novēršana. Tajā bija minēts, ka elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi (EEIA) ir viena no mērķa jomām, kas jāregulē attiecībā uz profilakses, reģenerācijas un drošas atkritumu apglabāšanas principu piemērošanu.

- (4) Šī direktīva papildina vispārīgos Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem ⁽⁶⁾. Tajā ir atsauces uz definīcijām minētajā direktīvā, tostarp uz atkritumu definīciju un vispārīgu atkritumu apsaimniekošanas darbību definīcijām. Direktīvā 2008/98/EK jēdziens "savākšana" ietver atkritumu iepriekšēju šķirošanu un glabāšanu, pirms tos nogādā uz atkritumu apstrādes iekārtu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/125/EK ⁽⁷⁾, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, un padara iespējamu īpašu ekodizaina prasību pieņemšanu attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar enerģiju un kas arī var būt reglamentēti šajā direktīvā. Direktīva 2009/125/EK un saskaņā ar to pieņemtie īstenošanas pasākumi neskar Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/95/EK (2003. gada 27. janvāris) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽⁸⁾ noteikts, ka aizliegtās vielas jāaizstāj visās elektriskajās un elektroniskajās iekārtās (EEI), uz kurām tā attiecas.

- (5) Ņemot vērā to, ka tirgus turpina paplašināties un inovāciju cikli aizvien vairāk saīsinās, palielinās iekārtu nomaiņas temps, padarot EEI par strauji augošu atkritumu veidu. Lai gan Direktīva 2002/95/EK ir efektīvi palīdzējusi samazināt bīstamas vielas, ko satur jaunās EEI, EEIA sastāvā vēl daudzus turpmākos gadus būs tādas bīstamas vielas kā dzīvsudrabs, kadmījs, svins, sešvērtīgais hroms, polihlorbifenili (PCB) un ozonu noārdošas vielas. Bīstamu sastāvdaļu saturs EEI ir nopietna problēma atkritumu apsaimniekošanas posmā, un EEIA pārstrāde nav pietiekama. Neveicot pārstrādi, tiek zaudēti vērtīgi resursi.

- (6) Šīs direktīvas mērķis ir veicināt ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu, galvenokārt novēršot EEIA rašanos, kā arī veicinot to atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un citus šo atkritumu reģenerācijas veidus, lai samazinātu atkritumu

⁽¹⁾ OV C 306, 16.12.2009., 39. lpp.

⁽²⁾ OV C 141, 29.5.2010., 55. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 3. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 19. jūlija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2012. gada 19. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 7. jūnija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 138, 17.5.1993., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp.

apglabāšanu un uzlabotu resursu efektīvu izmantošanu un vērtīgu otrreizējo izejvielu ieguvu. Tās mērķis ir arī panākt, lai uzlabotos vides aizsardzības prasību izpilde visiem uzņēmējiem, kuri iesaistīti EEI aprites ciklā, t. i., ražotājiem, izplatītājiem un patērētājiem, un jo īpaši tiem uzņēmējiem, kas tieši iesaistīti EEIA savākšanā un apstrādē. Jo īpaši ražotāja atbildības principa atšķirīga piemērošana dažādās valstīs var radīt būtiski atšķirīgu finansiālo slogu uzņēmējiem. Atšķirības valstu politikā attiecībā uz EEIA apsaimniekošanu neļauj pārstrādes politikai būt pietiekami efektīvai. Šā iemesla dēļ svarīgākos kritērijus vajadzētu noteikt Savienības līmenī un izstrādāt minimuma standartus EEIA apstrādei.

- (7) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro izstrādājumiem un ražotājiem neatkarīgi no pārdošanas metodes, ietverot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu. Šajā sakarā to ražotāju un izplatītāju pienākumiem, kuri izmanto tālpārdošanas vai elektroniskās pārdošanas kanālus, vajadzētu būt – tiktāl, ciktāl tas iespējams – ieviest un lietot tādu pašu shēmu kā citiem izplatīšanas kanāliem, lai novērstu to, ka šie citi izplatīšanas kanāli, kam iekārtas pārdotas, izmantojot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu, uzņemas no šīs direktīvas izrietošās izmaksas attiecībā uz EEIA.
- (8) Lai konkrētā dalībvalstī izpildītu saistības saskaņā ar šo direktīvu, ražotājam vajadzētu veikt uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī. Izņēmuma kārtā, lai samazinātu iekšējā tirgus pareizu darbību traucējošos šķēršļus un administratīvo slogu, dalībvalstīm būtu jāatļauj ražotājiem, kas uzņēmējdarbību veic nevis šo dalībvalstu teritorijā, bet citā dalībvalstī, iecelt pilnvarotus pārstāvjus, kas atbildētu par šo ražotāju saistību izpildi saskaņā ar šo direktīvu. Papildus tam būtu jāsamazina administratīvais slogs, vienkāršojot reģistrācijas un ziņošanas procedūru un nodrošinot, ka atsevišķās dalībvalstīs netiek iekasēta dubulta maksa par reģistrāciju.
- (9) Šī direktīva aptver visas EEI, ko izmanto patērētāji, un EEI, kas paredzētas profesionālajai lietošanai. Šī direktīva būtu jāpiemēro, neskarot Savienības tiesību aktus par drošības un veselības aizsardzības prasībām, ar kuriem aizsargā visas personas, kas nonāk saskarē ar EEIA, kā arī īpašos Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem⁽¹⁾, un Savienības tiesību aktus par izstrādājumu konstrukciju, jo īpaši Direktīvu 2009/125/EK. Dzesēšanas iekārtu atkritumu un to vielu, preparātu un sastāvdaļu sagatavošana atkārtotai izmantošanai, reģenerācijai un pārstrādei būtu jāveic saskaņā ar atbilstīgiem

Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2009 (2009. gada 16. septembris) par ozona slāni noārdošām vielām⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006 (2006. gada 17. maijs) par dažām fluo-rētām siltumnīcefekta gāzēm⁽³⁾. Šīs direktīvas mērķus var sasniegt, tās darbības jomā neiekļaujot tādas lielizmēra stacionāras iekārtas kā naftas platformas, lidostu bagāžas transporta sistēmas vai liftus. Tomēr visas ierīces, kas nav īpaši paredzētas un uzstādītas kā šo iekārtu sastāvdaļa un kas var veikt savas funkcijas arī tad, ja darbojas neatkarīgi no šīm iekārtām, būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Tas attiecas, piemēram, uz tādām ierīcēm kā apgaismes ierīces un fotoelementu paneļi.

- (10) Lai konkretizētu šīs direktīvas darbības jomu, tajā būtu jāiekļauj vairākas definīcijas. Tomēr, pārskatot darbības jomu, EEI definīcija būtu vēl vairāk jāprecizē, lai tuvinātu dalībvalstu attiecīgos pasākumus un pašreizējo praksi, kas tiek piemērota un ir stabila.
- (11) Ekodizaina prasības, kas atvieglo EEIA atkārtotu izmantošanu, demontēšanu un reģenerāciju, būtu jānosaka saistībā ar Direktīvas 2009/125/EK īstenošanas pasākumiem. Lai ar izstrādājumu konstrukciju optimizētu atkārtotu izmantošanu un reģenerāciju, būtu jāņem vērā viss izstrādājuma aprites cikls.
- (12) Šajā direktīvā noteiktā ražotāja atbildība ir viens no līdzekļiem, lai nodrošinātu tādu EEI konstruēšanu un ražošanu, kurās pilnā mērā ņem vērā un veicina to remontu, iespējamo modernizēšanu, atkārtotu izmantošanu, demontāžu un pārstrādi.
- (13) Lai attiecīgajam izplatītāju personālam, kas pieņem atpakaļ un veic darbības ar EEIA, garantētu drošību un veselības aizsardzību, dalībvalstis saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem par drošības un veselības aizsardzības prasībām paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem izplatītāji var atteikt atpakaļpieņemšanu.
- (14) Dalīta savākšana ir priekšnosacījums, lai nodrošinātu EEIA īpašu apstrādi un pārstrādi, un tā ir vajadzīga, lai sasniegtu cilvēku veselības un vides aizsardzības noteikto līmeni Savienībā. Patērētājiem aktīvi jāiesaistās šādā savākšanā, un viņi būtu jāmudina nodot atpakaļ EEIA.

(1) OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.

(2) OV L 286, 31.10.2009., 1. lpp.

(3) OV L 161, 14.6.2006., 1. lpp.

Tādēļ būtu jāizveido viegli pieejamas vietas EEIA atpakaļ-nodošanai, izveidojot sabiedriskos savākšanas punktus, kur privātām mājāsaimniecībām ir iespēja nodot atpakaļ savus atkritumus vismaz bez maksas. Izplatītājiem ir svarīga loma, lai sekmētu EEIA savākšanu. Tādēļ Direktīvā 2008/98/EK noteiktās reģistrācijas vai atļaujas prasības nebūtu jāpieņem ļoti mazu EEIA savākšanas punktiem, kas izveidoti mazumtirdzniecības veikalos.

- (15) Lai sasniegtu noteikto aizsardzības līmeni un saskaņotos Savienības vides mērķus, dalībvalstis ievieš attiecīgus pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu EEIA kā nešķīrotu sadzīves atkritumu apglabāšanu un sasniegtu augstu EEIA dalītas savākšanas līmeni. Lai dalībvalstīs nodrošinātu efektīvas savākšanas programmas ieviešanu, no tām būtu jāpieprasa augsts savākto EEIA līmenis, jo īpaši tādu dzesēšanas un saldēšanas iekārtu savākšana, kurās izmantotas ozonu noārdošas vielas un fluorētas siltumnīcefektu izraisošas gāzes, ņemot vērā to lielo ietekmi uz vidi un nepieciešamību ievērot Regulā (EK) Nr. 842/2006 un Regulā (EK) Nr. 1005/2009 noteiktās prasības. Dati, kas iekļauti Komisijas 2008. gadā veiktajā ietekmes novērtējumā, liecina, ka jau tad dalīti tika savākti 65 % no tirgū laistajām EEI, tomēr vairāk nekā puse no tām, iespējams, tika nepareizi apstrādātas vai nelikumīgi eksportētas, un – pat ja tās tika pareizi apstrādātas – par to netika ziņots. Tādējādi tiek zaudētas vērtīgas otrreizējās izejvielas, degradēta vide un sniegti neatbilstoši dati. Lai to novērstu, jānosaka vērienīgi savākšanas mērķi un jānodrošina, ka savāktie EEIA tiek apstrādāti videi draudzīgā veidā un par tiem tiek pareizi ziņots. Ir lietderīgi noteikt prasību minimumu tādu lietotu EEI sūtījumiem, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA, un, piemērojot tādas prasības, dalībvalstis var atsaukties uz jebkurām atbilstīgām korespondentu pamatnostādņēm, kas izstrādātas, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem⁽¹⁾. Šādas minimālās prasības jebkurā gadījumā būtu jāpieņem ar mērķi novērst nevēlamus nefunkcionējošu EEI sūtījumus uz jaunattīstības valstīm.
- (16) Nosakot ambiciozus savākšanas mērķus, to pamatā vajadzētu būt radītajam EEIA apjomam, pienācīgi ņemot vērā dalībvalstīs pastāvošās ražojumu aprites ciklu atšķirības, nepiesātinātos tirgus un EEI ar ilgu aprites ciklu. Tāpēc tuvākajā nākotnē būtu jāizstrādā metodika tādu savākšanas apjomu aprēķināšanai, kuru pamatā ir radītais EEIA apjoms. Saskaņā ar pašreizējām aplēsēm radīto EEIA savākšanas apjoms 85 % apmērā ir aptuveni līdzvērtīgs 65 % no tādu EEI vidējā svara savākšanas apjoma, kuras ir laistas tirgū trīs iepriekšējos gados.
- (17) Nepieciešama īpaša EEIA apstrāde, lai izvairītos no piesārņojošo vielu dispersijas pārstrādes materiālos vai atkritumu plūsmā. Šāda apstrāde ir visefektīvākais līdzeklis,

lai nodrošinātu atbilstību noteiktajam vides aizsardzības līmenim Savienībā. Iestādes un uzņēmumi, kas veic savākšanu, pārstrādi un apstrādi, ievēro minimālos standartus, lai novērstu ar EEIA apstrādi saistīto negatīvo ietekmi uz vidi. Izmanto vislabākās pieejamās atkritumu apstrādes, reģenerācijas un pārstrādes metodes, kas nodrošina cilvēku veselības aizsardzību un augstu vides aizsardzības līmeni. Atkritumu apstrādes, reģenerācijas un otrreizējās pārstrādes labākās pieejamās metodes var precizēt vēl vairāk saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/1/EK (2008. gada 15. janvāris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽²⁾.

- (18) Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskā komiteja 2009. gada 19. janvāra atzinumā "Nanotehnoloģijas ražojumu riska novērtējums" konstatēja, ka to nanomateriālu ietekme, kas ir cieši ievietoti lielās struktūrās, piemēram, elektroniskās shēmās, varētu izpausties atkritumu savākšanas un pārstrādes posmā. Lai kontrolētu iespējamo apdraudējumu cilvēku veselībai un videi, apstrādājot EEIA, kas satur nanomateriālus, Komisijai būtu lietderīgi izvērtēt, vai varētu būt nepieciešama īpaša apstrāde.
- (19) EEIA savākšana, uzglabāšana, pārvadāšana, apstrāde un pārstrāde, kā arī to sagatavošana atkārtotai izmantošana būtu jāveic saskaņā ar pieeju, kas ir paredzēta, lai aizsargātu vidi un cilvēku veselību un saglabātu izejvielas, un tās mērķim vajadzētu būt pārstrādāt vērtīgus EEI esošus resursus nolūkā Savienībā uzlabot apgādi ar patēriņa priekšmetiem.
- (20) Vajadzības gadījumā prioritāti piešķir EEIA un to sastāvdaļu, detaļu bloku un patērējamu daļu sagatavošanai atkārtotas izmantošanas nolūkos. Ja tas nav vēlami, visi dalīti savāktie EEIA būtu jānosūta reģenerācijai, kuras gaitā būtu jāsasniedz augsts pārstrādes un reģenerācijas līmenis. Turklāt ražotāji būtu jānodrošina integrēt pārstrādātos materiālus jaunās iekārtās.
- (21) EEIA reģenerācija, sagatavošana atkārtotai izmantošanai un pārstrāde būtu jāpieskaita šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanai tikai tad, ja reģenerācija, sagatavošana atkārtotai izmantošanai vai pārstrāde nav pretrunā citiem Savienības vai valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz iekārtām. EEIA pienācīgas sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes un reģenerācijas nodrošināšana ir svarīga saistībā ar izejvielu pareizu pārvaldību un optimizēšanu ar resursiem.

⁽¹⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.

- (22) Pamatprincipi attiecībā uz EEIA apsaimniekošanas finansēšanu jānosaka Savienības līmenī, un finansēšanas shēmām jāsekmē augsti savākšanas rādītāji, kā arī ražotāja atbildības principa īstenošana.
- (23) EEI lietotājiem privātās mājsaimniecībās būtu jānodrošina iespēja vismaz bez maksas nodot atpakaļ EEIA. Ražotājiem būtu jāfinansē vismaz savākšana no savākšanas iekārtām un apstrāde, reģenerācija un EEIA apglabāšana. Dalībvalstīm vajadzētu mudināt ražotājus pilnībā uzņemties atbildību par EEIA savākšanu, jo īpaši finansējot EEIA savākšanu visā atkritumu ķēdē, tostarp no privātajām mājsaimniecībām, lai novērstu dalīti savāktu EEIA neoptimālu apstrādi un to nelikumīgu eksportēšanu, izveidotu vienlīdzīgus nosacījumus, harmonizējot ražotāju finansējumu visā Savienībā, un novirzītu maksājumus par šo atkritumu savākšanu no nodokļu maksātājiem kopumā uz EEI izmantotājiem atbilstoši principam “maksā piesārņotājs”. Lai ražotāja atbildības princips darbotos maksimāli efektīvi, katrs ražotājs atbild par ražotās produkcijas atkritumu apsaimniekošanas finansējumu. Ražotājam ir izvēles iespēja, lai, individuāli vai pievienojoties kādai kopsistēmai, pildītu šīs saistības. Katrs ražotājs, laižot tirgū kādu izstrādājumu, sniedz finanšu galvojumu, lai novērstu sabiedrības vai pārējo ražotāju izmaksas sakarā ar EEIA apsaimniekošanu attiecībā uz “pamestajiem izstrādājumiem”. Atbildība par iepriekš radušos atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu atbilstīgi būtu jādala esošajiem ražotājiem kolektīvās finansējuma sistēmās, kurās visi ražotāji, kas darbojas tirgū, kad rodas izmaksas, veic proporcionālas iemaksas. No kolektīvajām finansējuma sistēmām nav jāizslēdz “nišas izstrādājumu” un mazu apjomu ražotāji, importētāji, un jaunpienācēji tirgū. Kolektīvās sistēmas varētu paredzēt diferencētu maksu atkarībā no tā, cik viegli ir pārstrādāt produktus un vērtīgas otrreizējās izejvielas, ko tie satur. Attiecībā uz tādām iekārtām, kam ir ilgs aprites cikls un kas tagad ir iekļautas šīs direktīvas darbības jomā, piemēram, fotoelementu paneļiem, cik vien iespējams būtu jāizmanto esošās savākšanas un reģenerācijas struktūras ar nosacījumu, ka tās atbilst šajā direktīvā paredzētajām prasībām.
- (24) Ražotājiem varētu atļaut brīvprātīgi jaunu izstrādājumu pārdošanas laikā informēt pircējus par izdevumiem, kas rodas, savācot, apstrādājot un apglabājot EEIA videi drošā veidā. Tas atbilst Komisijas paziņojumam par ilgtspējīgu patēriņu un ražošanu un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānu, jo īpaši attiecībā uz gudrāku patēriņu un “zaļo” publisko iepirkumu.
- (25) Lai EEIA savākšana būtu sekmīga, lietotāji obligāti jāinformē par prasību neapglabāt EEIA kā nešķirotus sadzīves atkritumus un savākt EEIA dalīti, kā arī par vākšanas sistēmām un to nozīmi EEIA apsaimniekošanā. Šāda informācija rada vajadzību attiecīgi marķēt EEI, kas varētu nokļūt atkritumu tvertnēs vai līdzīgos sadzīves atkritumu savākšanas līdzekļos.
- (26) Apsaimniekošanas un jo īpaši EEIA apstrādes un reģenerācijas vai otrreizējas pārstrādes veicināšanā ir svarīga ražotāju sniegtā informācija par sastāvdaļu un materiālu identifikāciju.
- (27) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pārbaudu un uzraudzības infrastruktūra ļauj pārbaudīt šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu, *inter alia*, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu 2001/331/EK (2001. gada 4. aprīlis), kurā paredz vides pārbaudu minimālos kritērijus dalībvalstīs ⁽¹⁾.
- (28) Dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, ko piemērot fiziskām un juridiskām personām, kas atbildīgas par atkritumu apsaimniekošanu, ja minētās personas pārkāpj šīs direktīvas noteikumus. Dalībvalstīm vajadzētu varēt arī veikt pasākumus, lai atgūtu izmaksas, kas radušās pārkāpumu dēļ un vides atveseļošanas pasākumu dēļ, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu ⁽²⁾.
- (29) Lai pārraudzītu šajā direktīvā noteikto mērķu īstenošanu, ir vajadzīga informācija par Savienības tirgū laisto EEI svaru un saskaņā ar šo direktīvu savākto, atkārtotai izmantošanai sagatavoto (tostarp, ciktāl iespējams, nedalāmu ierīču sagatavošanu), reģenerēto vai pārstrādāto un eksportēto EEIA daudzumu. Lai aprēķinātu savākšanas rādītājus, būtu jāizstrādā kopēja metodoloģija EEI svara aprēķināšanai, lai pārlicinātos, *inter alia*, vai šis jēdziens ietver visas iekārtas faktisko svaru tādā formā, kādā to tirgo, ieskaitot visas sastāvdaļas, detaļu blokus, piedesumus un palīgmateriālus, taču neieskaitot iepakojumu, baterijas, lietošanas pamācības un rokasgrāmatas.

⁽¹⁾ OV L 118, 27.4.2001., 41. lpp.

⁽²⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

- (30) Ir atbilstīgi ļaut dalībvalstīm izvēlēties piemērot dažus šīs direktīvas noteikumus, izmantojot kompetento iestāžu un attiecīgo ekonomikas nozaru nolīgumus ar noteikumu, ka ievērotas īpašās prasības.
- (31) Lai risinātu problēmas, kas dalībvalstīm rodas savākšanas apjomu sasniegšanā, ņemtu vērā tehnikas un zinātnes attīstību un papildinātu noteikumus par reģenerācijas mērķu sasniegšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz pārejas posma pielāgojumiem dažām dalībvalstīm, pielāgošanos tehnikas un zinātnes attīstībai un sīki izstrādātu noteikumu pieņemšanu par to, kā reģenerācijas mērķi sasniegšanā ņem vērā EEIA, ko eksportē ārpus Savienības. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgu apspriešanos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.182/2011 (2011. gada 16. februārī), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (33) Pienākums šo direktīvu transponēt attiecīgo valstu tiesību aktos būtu jāattiecinā vienīgi uz noteikumiem, ar kuriem paredzētas ievērojamas pārmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (34) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽²⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtās transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (35) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām jātransponē savos tiesību aktos un jāpiemēro attiecīgās direktīvas, kā izklāstīts XI pielikuma B daļā.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka problēmas mēroga dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par

Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

Atbilstīgi Direktīvas 2008/98/EK 1. un 4. pantam šajā direktīvā ir paredzēti pasākumi, lai aizsargātu vidi un cilvēku veselību, novēršot vai samazinot elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu (EEIA) rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi, palīdzot mazināt resursu izmantošanas vispārējo ietekmi un veicinot šādas resursu izmantošanas efektivitāti, kas tādējādi veicina ilgtspējīgu attīstību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu elektriskajām un elektroniskajām iekārtām (EEI) piemēro šādi:

- a) no 2012. gada 13. augusta līdz 2018. gada 14. augustam (pārejas laiks), ņemot vērā 3. punktu, tām EEI, kuras pieder I pielikumā norādītajām kategorijām. Šīs direktīvas II pielikumā ietverts indikatīvs to EEI saraksts, kuras pieder I pielikumā norādītajām kategorijām;
- b) no 2018. gada 15. augusta, ņemot vērā 3. un 4. punktu, visām EEI. Visas EEI klasificē III pielikumā norādītajās kategorijās. Šīs direktīvas IV pielikumā ietverts neizsmeļošs to EEI saraksts, kuras pieder III pielikumā norādītajām kategorijām.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot prasības, kas paredzētas Savienības tiesību aktos par drošību un veselības aizsardzību un par ķīmiskām vielām, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr.1907/2006 (2006. gada 18. decembrim), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru ⁽³⁾, kā arī neskarot īpašus Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu vai izstrādājumu konstrukciju.

3. Šo direktīvu nepiemēro šādām EEI:

- a) iekārtām, kas vajadzīgas dalībvalstu drošības pamatinteresu aizsardzībai, tostarp ieročiem, munīcijai un militārajam aprīkojumam, kas paredzēts īpašiem militāriem nolūkiem;

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽³⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

- b) iekārtām, kas ir īpaši paredzētas un uzstādītas kā daļa no kāda cita tipa iekārtas, kura ir izslēgta no šīs direktīvas darbības jomas vai uz kuru neattiecas šī direktīva, un kas var funkcionēt vienīgi kā šādas citas iekārtas daļa;
- c) kvēlspuldzēm.
4. Papildus 3. punktā norādītajām iekārtām no 2018. gada 15. augusta šo direktīvu nepiemēro šādām EEI:
- a) iekārtām, kas paredzētas sūtīšanai kosmosā;
- b) lielizmēra stacionāriem rūpnieciskiem mehānismiem;
- c) lielizmēra stacionārām iekārtām, izņemot ierīces šādās iekārtās, kas nav konkrēti paredzētas un uzstādītas kā šo iekārtu sastāvdaļa;
- d) pasažieru vai kravas transportlīdzekļiem, izņemot neapstiprināta tipa elektriskos transportlīdzekļus ar diviem riteņiem;
- e) autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kas paredzēta tikai profesionālām vajadzībām;
- f) iekārtām, kas ir īpaši paredzētas pētniecības un izstrādes vajadzībām un ir pieejamas tikai uzņēmumiem;
- g) medicīnas ierīcēm un medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā, ja ir paredzams, ka šīs ierīces var būt inficējošas pirms to aprītes cikla beigām, un aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm.
- b) paredzētas lietošanai, nominālajam spriegumam nepārsniedzot 1 000 voltus, ja tā ir maiņstrāva, un 1 500 voltus, ja tā ir līdzstrāva;
- b) "lielizmēra stacionāri rūpnieciskie mehānismi" ir mehānismu, iekārtu un/vai komponentu lielizmēra agregāti, kuri darbojas konkrētā nolūkā, kurus noteiktā vietā pastāvīgai lietošanai uzstāda un izjauc speciālisti un kurus rūpnieciskā ražotnē vai pētniecības un izstrādes objektā izmanto un apkalpo speciālisti;
- c) "lielizmēra stacionāra iekārta" ir dažādu aparātu un, attiecīgos gadījumos, citu ierīču lielizmēra savienojums:
- i) ko montē, uzstāda un izjauc speciālisti;
- ii) kas kā ēkas vai struktūras daļa paredzēts pastāvīgai lietošanai iepriekš noteiktā un izraudzītā vietā; un
- iii) ko var aizstāt tikai ar tādu pašu īpaši konstruētu iekārtu;
- d) "autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika" ir tehnika ar iebūvētu piedziņu, kuras ekspluatācija darba laikā paredz mobilitāti un nepārtrauktu vai daļēji nepārtrauktu kustību starp konkrētām fiksētām darba vietām;
- e) "elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi" jeb "EEIA" ir elektriskas un elektroniskas iekārtas, kas ir atkritumi Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punkta nozīmē, ietverot visas sastāvdaļas, detaļu blokus un palīgmateriālus, kas ir izstrādājuma daļa brīdī, kad no tā atbrīvojas;
- f) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas neatkarīgi no pielietotās tirdzniecības metodes, ietverot tālpārdošanu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību attiecībā uz tālpārdošanas līgumiem ⁽¹⁾:
- i) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un izgatavo EEI ar savu vārdu vai preču zīmi vai uzdod konstruēt vai izgatavot EEI un tirgo tās ar savu vārdu vai preču zīmi šīs dalībvalsts teritorijā;
- ii) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un šīs dalībvalsts teritorijā tālākpārdod ar savu vārdu vai preču zīmi iekārtas, ko ražojuši citi piegādātāji; tālākpārdevēju neuzskata par "ražotāju", ja uz iekārtas ir ražotāja firmas zīme, kā noteikts i) punktā;

5. Ne vēlāk kā 2015. gada 14. augustā Komisija pārskata šīs direktīvas darbības jomu, kas noteikta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, tostarp kritērijus, lai III pielikumā noteiktu atšķirību starp liela un maza izmēra iekārtām, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šo jautājumu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīvu priekšlikumu.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "elektriskās un elektroniskās iekārtas" jeb "EEI" ir iekārtas, kuru pienācīga darbība ir atkarīga no elektriskās strāvas vai elektromagnētiskā lauka, kā arī iekārtas šādas strāvas un lauka ģenerēšanai, pārsūtīšanai un mērīšanai, un kuras

⁽¹⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.

- iii) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un profesionāli laiž šīs dalībvalsts tirgū EEI no trešās valsts vai no citas dalībvalsts; vai
- iv) izmantojot tālpārdošanu, pārdod EEI tieši privātām mājsaimniecībām vai lietotājiem, kas nav privātas mājsaimniecības, vienā dalībvalstī, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai trešā valstī.
- Personu, kas ekskluzīvi nodrošina finansējumu saskaņā vai atbilstīgi finansējuma nolīgumam, neuzskata par “ražotāju”, ja vien tā nedarbojas arī kā ražotājs i) līdz iv) punkta nozīmē;
- g) “izplatītājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas tirgū dara pieejamas EEI. Šī definīcija neliedz izplatītājam vienlaikus būt arī ražotājam f) apakšpunkta nozīmē;
- h) “EEIA no privātām mājsaimniecībām” ir EEIA no privātām mājsaimniecībām un EEIA no komerciālām, rūpnieciskām, iestāžu struktūrām un citām vietām un kas veida vai daudzuma ziņā ir līdzīgi tiem EEIA, kuri ir no privātām mājsaimniecībām. Atkritumus no EEI, ko varētu izmantot gan privātas mājsaimniecības, gan tādi lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības, jebkurā gadījumā uzskata par EEIA no privātām mājsaimniecībām;
- i) “finansējuma nolīgums” ir jebkurš aizdevuma, nomas, īres līgums vai vienošanās par pārdošanu uz nomaksu, vai vienošanās attiecībā uz jebkādu iekārtu neatkarīgi no tā, vai minētā līguma vai vienošanās, vai jebkura līguma vai papildu līguma noteikumos paredzēta vai nav paredzēta šo iekārtu īpašumtiesību nodošana;
- j) “darīt pieejamu tirgū” ir par samaksu vai bez maksas piegādāt kādu ražojumu izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai dalībvalsts tirgū, veicot komercdarbību;
- k) “laist tirgū” ir pirmo reizi profesionāli darīt ražojumu pieejamu tirgū dalībvalsts teritorijā;
- l) “atdališana” ir manuāla, mehāniska, ķīmiska vai metalurģiska apstrāde, kuras rezultātā bīstamas vielas, maisījumi un komponenti tiek ietverti identificējamā plūsmā vai ir identificējamā plūsmas daļa apstrādes procesā. Viela, maisījums vai komponents ir identificējams, ja to var monitorēt, lai pārliecinātos par to, vai apstrāde notiek videi drošā veidā;

m) “medicīnas ierīce” ir medicīnas ierīce vai piederums, kā tas definēts, attiecīgi, 1. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā Padomes Direktīvā 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm ⁽¹⁾, un kas ir EEI;

n) “medicīnas ierīces, ko lieto *in vitro* diagnostikā” ir medicīnas ierīce vai piederums, kā tas definēts, attiecīgi, 1. panta 2. punkta b) vai c) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/79/EK (1998. gada 27. oktobris) par medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā ⁽²⁾, un kas ir EEI;

o) “aktīva implantējama medicīnas ierīce” ir aktīva implantējama medicīnas ierīce, kā tas definēts Padomes Direktīvas 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm ⁽³⁾ 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kas ir EEI.

2. Turklāt tiek piemērotas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā noteiktās definīcijas – “bīstami atkritumi”, “savākšana”, “dalīta savākšana”, “atkritumu rašanās novēršana”, “atkārtota izmantošana”, “apstrāde”, “reģenerācija”, “sagatavošana atkārtotai izmantošanai”, “pārstrāde” un “apglabāšana”.

4. pants

Izstrādājumu konstruēšana

Neskarot prasības, kas noteiktas Savienības tiesību aktos par iekšējā tirgus pareizu darbību un attiecībā uz izstrādājumu konstrukciju, tostarp Direktīvā 2009/125/EK, dalībvalstis veicina ražotāju un pārstrādātāju sadarbību un pasākumus tādu EEI konstruēšanai un ražošanai, jo īpaši lai veicinātu EEIA, to komponentu un materiālu atkārtotu izmantošanu, demontēšanu un reģenerāciju. Šajā sakarā dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai Direktīvā 2009/125/EK noteiktās ekodizaina prasības, kas veicina EEIA atkārtotu izmantošanu un apstrādi, tiktu piemērotas un lai ražotāji, izmantojot īpašas konstrukcijas vai ražošanas procesus, nekavētu EEIA atkārtotu izmantošanu, ja vien šādas konstrukcijas īpatnības vai ražošanas process nesniedz būtiskas priekšrocības, piemēram, attiecībā uz vides aizsardzības un/vai drošības prasībām.

5. pants

Dalīta savākšana

1. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai samazinātu EEIA kā nešķirotu sadzīves atkritumu apglabāšanu, nodrošinātu visu savāktu EEIA pareizu apstrādi un sasniegtu augstu EEIA dalītas savākšanas līmeni, jo īpaši un prioritāri attiecībā uz temperatūras maiņas iekārtām, kurās izmantotas ozonu noārdošas vielas un fluorētas siltumnīcefekta gāzes, dienasgaismas spuldzēm, kurās ir dzīvsudrabs, fotoelementu paneļiem un mazām iekārtām, kas minētas III pielikuma 5. un 6. kategorijā.

⁽¹⁾ OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz privāto mājsaimniecību EEIA:

- a) izveido sistēmas, kas ļauj galapatērētājiem un izplatītājiem nodot atpakaļ šādus atkritumus vismaz bez maksas. Dalībvalstis nodrošina vajadzīgo savākšanas iekārtu pieejamību un iespēju tām piekļūt, jo īpaši ņemot vērā iedzīvotāju blīvumu;
- b) piegādājot jaunu izstrādājumu, izplatītāji ir atbildīgi par attiecīgo atkritumu atpakaļnodrošanas iespēju vismaz bez maksas, ja attiecīgā iekārta ir līdzīga tipa un veikusi tādas pašas funkcijas kā piegādātā iekārta. Dalībvalstis drīkst atkāpties no šā noteikuma, ja tās nodrošina, ka galapatērētājiem EEIA atpakaļnodrošana nerada apgrūtinājumu un ka galapatērētājs to var izmantot bez maksas. Ja dalībvalstis izmanto šo atkāpi, tās attiecīgi informē Komisiju;
- c) mazumtirdzniecības veikalos, kuros ir vismaz 400 m² lielas EEI pārdošanas platības, vai tiešā to tuvumā izplatītāji nodrošina ļoti mazu EEIA (neviens ārējais izmērs nedrīkst pārsniegt 25 cm) savākšanu no galapatērētājiem bez maksas, nenošakot pienākumu iegādāties līdzvērtīga veida EEI, ja vien izvērtējumā netiek konstatēts, ka citas pastāvošās savākšanas programmas varētu būt vismaz tikpat efektīvas. Šādus izvērtējumus publicē. Savāktie EEIA tiks pienācīgi apstrādāti saskaņā ar 8. pantu;
- d) neskarot a), b) un c) apakšpunktu, ražotāji drīkst izveidot un vadīt individuālas un/vai kolektīvas privāto mājsaimniecību EEIA atpakaļnodrošanas sistēmas ar nosacījumu, ka tās atbilst šīs direktīvas mērķiem;
- e) ņemot vērā valsts un Savienības veselības aizsardzības un drošības standartus, saskaņā ar a), b) un c) apakšpunktu var noraidīt tādu EEIA atpakaļnodrošanu, kuri piesārņojuma dēļ apdraud personāla drošību un veselību. Dalībvalstis paredz īpašas sistēmas attiecībā uz šādiem EEIA.

Dalībvalstis var paredzēt EEIA īpašas atpakaļnodrošanas sistēmas atbilstīgi a), b) un c) apakšpunktam gadījumiem, kad attiecīgajā iekārtā nav būtisku sastāvdaļu vai ja attiecīgā iekārta satur citādus atkritumus nekā EEIA.

3. Dalībvalstis var izraudzīties uzņēmējus, kuriem ir atļauts savākt EEIA no privātām mājsaimniecībām, kā minēts 2. punktā.

4. Dalībvalstis var prasīt, lai EEIA, kas nogādāti savākšanas vietās, kuras minētas 2. un 3. punktā, tiek nodoti ražotājiem vai

trešajām personām, kas rīkojas to vārdā, vai arī tiek nodoti attiecīgām iestādēm vai uzņēmumiem, ja tos paredzēts sagatavot atkārtotai izmantošanai.

5. Ja EEIA nav privāto mājsaimniecību EEIA un neskarot 13. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka šādus atkritumus savāc ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā.

6. pants

Savākto EEIA apglabāšana un transportēšana

1. Dalībvalstis aizliedz apglabāt dalīti savāktus EEIA, kas vēl nav apstrādāti, kā norādīts 8. pantā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka dalīti savāktu EEIA savākšana un transportēšana notiek tā, lai tiktu nodrošināti optimāli apstākļi, kuros EEIA sagatavot atkārtotai izmantošanai, pārstrādei un bīstamo vielu izplatības ierobežošanai.

Lai pēc iespējas labāk nodrošinātu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, dalībvalstis veicina to, ka – attiecīgi – savākšanas sistēmas vai iekārtas pirms katras turpmākās nosūtīšanas vajadzības gadījumā paredz savākšanas punktus no citiem dalīti savāktiem EEIA nodalīt tādu EEIA, kuri jāsagatavo atkārtotai izmantošanai, jo īpaši piekļuvi nodrošinot atkārtotas izmantošanas centru darbiniekiem.

7. pants

Savākšanas apjoms

1. Neskarot 5. panta 1. punktu, katra dalībvalsts nodrošina ražotāja atbildības principa īstenošanu un to, ka tā iznākumā minimālais savākšanas apjoms tiek sasniegts ik gadu. No 2016. gada minimālais savākšanas apjoms ir 45 %, un to aprēķina, izmantojot to EEIA kopējo svaru, kas attiecīgajā gadā un dalībvalstī savākti saskaņā ar 5. un 6. pantu, un izsakot to kā procentuālo daļu no to EEI vidējā svara, kas attiecīgajā dalībvalstī ir laistas tirgū trīs iepriekšējos gados. Dalībvalstis nodrošina, lai savākto EEIA apjoms pakāpeniski pieaugtu laikposmā no 2016. līdz 2019. gadam, ja vien jau nav sasniegts šā punkta otrajā daļā noteiktais savākšanas apjoms.

No 2019. gada minimālais savākšanas apjoms, kas ir jāsasniedz katru gadu, ir 65 % no to EEI vidējā svara, kuras attiecīgajā dalībvalstī ir laistas tirgū trīs iepriekšējos gados, vai arī 85 % no minētās dalībvalsts teritorijā radītajiem EEIA.

Līdz 2015. gada 31. decembrim turpina piemērot prasību, ka dalītas atkritumu savākšanas apjoms no privātām mājsaimniecībām ir vidēji vismaz četri kilogrami EEIA uz iedzīvotāju gadā vai arī tāds pats EEIA apjoms kā svars, kas šajā dalībvalstī vidēji tika savākts trīs iepriekšējos gados – atkarībā no tā, kurš no šiem abiem rādītājiem ir lielāks.

Dalībvalstis drīkst noteikt lielākus EEIA dalītas savākšanas apjomus, un tādā gadījumā dalībvalstis par to informē Komisiju.

2. Lai konstatētu, vai ir sasniegts minimālais savākšanas apjoms, dalībvalstis nodrošina, ka tām bez maksas paziņo informāciju par saskaņā ar 5. pantu dalīti savāktiem EEIA, tostarp vismaz informāciju par EEIA:

- a) kas saņemti savākšanas vietās un apstrādes iekārtās;
- b) kas ir nodoti izplatītājiem;
- c) ko dalīti ir savākuši ražotāji vai trešās personas, kuras darbojas to vārdā.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, Bulgārija, Čehijas Republika, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija nepieciešamās infrastruktūras trūkuma un zemā EEI patēriņa apjoma dēļ var pieņemt lēmumu:

- a) no 2016. gada 14. augusta sasniegt mērķi – savākt EEIA apjomā, kas nepārsniegtu 45 %, bet pārsniegtu 40 % no iepriekšējos trīs gados tirgū laisto EEI vidējā svara; un
- b) atlikt 1. punkta otrajā daļā minētā savākšanas apjoma sasniegšanu līdz pašu izvēlētam datumam, kas ir ne vēlāk kā 2021. gada 14. augusta.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, nosakot nepieciešamos pārejas posma pielāgojumus, lai pārvarētu grūtības, kas dalībvalstīm rodas, pildot 1. punktā paredzētās prasības.

5. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija līdz 2015. gada 14. augustam pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido vienotu metodoloģiju valsts tirgū laisto EEI svara aprēķināšanai un vienotu metodoloģiju, lai aprēķinātu katrā dalībvalstī radīto EEIA apjomu izteiktu svara mērvienībās. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Komisija līdz 2015. gada 14. augustam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to termiņu pārskatīšanu, kas attiecas uz 1. punktā minētajiem savākšanas apjomiem, un par iespēju noteikt individuālus savākšanas apjomus vienai vai vairākām III pielikumā paredzētajām EEI kategorijām vai veidiem, jo īpaši temperatūras maiņas iekārtām, fotoelementu

paneļiem, mazām iekārtām, mazām IT un telekomunikācijas iekārtām un dzīvsudrabu saturošām spuldzēm. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīvu priekšlikumu.

7. Ja Komisija, pamatojoties uz ietekmes izpēti, uzskata, ka savākšanas apjoms, kura pamatā ir radītie EEIA, ir jāpārskata, tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvu priekšlikumu.

8. pants

Pienācīga apstrāde

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi dalīti savāktie EEIA tiek pienācīgi apstrādāti.

2. Pienācīga apstrāde, kas nav sagatavošana atkārtotai izmantošanai, un reģenerācijas vai pārstrādes darbības ietver vismaz atbrīvošanu no visiem šķidrumiem un selektīvu apstrādi atbilstīgi VII pielikumam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā, izveido sistēmas, lai nodrošinātu EEIA reģenerāciju, izmantojot labākos pieejamos paņēmienus. Ražotāji var izveidot sistēmas individuāli vai kolektīvi. Dalībvalstis nodrošina, ka katra iestāde vai uzņēmums, kas veic savākšanas vai apstrādes operācijas, EEIA apstrādā un glabā saskaņā ar VIII pielikumā noteiktajām tehniskajām prasībām.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu attiecībā uz VII pielikuma grozīšanu, lai ieviestu citas apstrādes metodes, kas nodrošina vismaz tādu pašu cilvēku veselības un vides aizsardzību.

Komisija prioritārā kārtā izvērtē, vai jāizdara grozījumi attiecīgajos ierakstos par mobilo telefonu iespiedshēmas platēm un šķidro kristālu displejiem. Komisiju aicina izvērtēt, vai ir nepieciešami grozījumi VII pielikumā attiecībā uz nanomateriālu saturošām EEI.

5. Rūpējoties par vides aizsardzību, dalībvalstis var noteikt savāktu EEIA apstrādes minimālos kvalitātes standartus.

Nosakot šādus kvalitātes standartus, dalībvalstis par to informē Komisiju, kura tos publicē.

Komisija ne vēlāk kā 2013. gada 14. februārī pieprasa Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt Eiropas standartus attiecībā uz EEIA apstrādi, tostarp arī reģenerāciju, pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai lietošanai. Minētos standartus nosaka atbilstoši jaunākajiem zinātnes un tehnikas sasniegumiem.

Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka minimālos kvalitātes standartus, jo īpaši pamatojoties uz Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādātiem standartiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Atsauci uz Komisijas pieņemtajiem standartiem publicē.

6. Dalībvalstis veicina iestāžu vai uzņēmumu, kas veic apstrādes procesu, sertificētas vides apsaimniekošanas sistēmas ieviešanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) ⁽¹⁾.

9. pants

Atļaujas

1. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 23. pantu nodrošina, lai katra iestāde vai uzņēmums, kas veic apstrādi, saņemtu kompetentās iestādes atļauju.

2. Atbrīvojumi no prasības iegūt atļauju, nosacījumi atbrīvojumiem un reģistrācija ir saskaņā ar attiecīgi 24., 25. un 26. pantu Direktīvā 2008/98/EK.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. un 2. punktā minētajā atļaujā vai reģistrācijā ir visi nosacījumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 8. panta 2., 3. un 5. punktam un sasniegtu reģenerācijas mērķus, ko nosaka 11. pants.

10. pants

EEIA sūtījumi

1. Apstrādi var veikt arī ārpus attiecīgās dalībvalsts vai Savienības ar noteikumu, ka EEIA transportē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1418/2007 (2007. gada 29. novembris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 III vai IIIA pielikumā uzskaitītu dažu atkritumu eksportu reģenerācijai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli ⁽²⁾.

2. No Savienības eksportētos EEIA ieskaita šīs direktīvas 11. pantā noteikto saistību un mērķu izpildē vienīgi tad, ja eksportētājs saskaņā ar Regulām (EK) Nr. 1013/2006 un (EK) Nr. 1418/2007 var pierādīt, ka apstrāde ir notikusi atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām.

⁽¹⁾ OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 316, 4.12.2007., 6. lpp.

3. Komisija ne vēlāk kā 2014. gada 14. februārī pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, ar ko papildina šā panta 2. punktā izklāstītos noteikumus, jo īpaši kritērijus līdzvērtīgu apstākļu novērtēšanai.

11. pants

Reģenerācijas mērķi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai ražotāji izpildītu V pielikumā noteiktos minimālos mērķus attiecībā uz visiem EEIA, kas dalīti savākti saskaņā ar 5. pantu un nosūtīti apstrādei saskaņā ar 8., 9. un 10. pantu.

2. Šo mērķu sasniegšanu aprēķina katrai kategorijai, tādu EEIA svaru, kuri ienāk iekārtā reģenerēšanai vai pārstrādei/sagatavošanai atkārtotai izmantošanai pēc pienācīgas apstrādes saskaņā ar 8. panta 2. punktu, attiecībā uz reģenerēšanu vai pārstrādi katrai kategorijai, dalot ar visu to EEIA svaru, kas konkrētajā kategorijā ir savākti dalīti, un izsakot to kā procentuālo daļu.

Mērķapjomu aprēķinos neiekļauj iepriekšējas darbības, tostarp šķirošanu un pirms reģenerācijas notikušu glabāšanu.

3. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko ievieš papildu noteikumus par aprēķina metodi minimālo mērķu piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, aprēķinot šos mērķapjomus, ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā, EEIA sastāvdaļu, materiālu un svara uzskaiti veic, tos izvadot ("izvade") no savākšanas iekārtām, ievietojot ("ievade") apstrādes iekārtās un izvadot ("izvade") no tām, un ievadot ("ievade") reģenerācijas iekārtā vai pārstrādes iekārtā / iekārtā, kurā veic sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

Dalībvalstis nodrošina arī to, ka 6. punkta īstenošanas nolūkā tiek dokumentēts produktu un materiālu svars, tos izvadot ("izvade") no reģenerācijas vai pārstrādes iekārtas vai iekārtas, kurā veic sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

5. Dalībvalstis veicina jaunu reģenerācijas, pārstrādes un apstrādes tehnoloģiju izstrādi.

6. Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienots leģislatīvais priekšlikums, Eiropas Parlaments un Padome līdz 2016. gada 14. augustam pārskata V pielikuma 3. daļā minētos reģenerācijas mērķus, izskata iespēju noteikt atsevišķus mērķus attiecībā uz EEIA, kas jā sagatavo atkārtotai izmantošanai, un pārskata šā panta 2. punktā minēto aprēķināšanas metodi, lai analizētu mērķu noteikšanas iespējamību, pamatojoties uz produktiem un materiāliem, kas rodas reģenerācijas, pārstrādes un sagatavošanas atkārtotai lietošanai procesos ("izvade").

12. pants

Finansējums attiecībā uz privāto mājsaimniecību EEIA

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji paredz finansējumu vismaz to privāto mājsaimniecību EEIA savākšanai, apstrādei, reģenerācijai un apglabāšanai videi nekaitīgā veidā, kuri nogādāti saskaņā ar 5. panta 2. punktu izveidotajās savākšanas vietās.

2. Dalībvalstis, ja vajadzīgs, var mudināt ražotājus finansēt arī izmaksas, kas rodas saistībā ar EEIA savākšanu no privātām mājsaimniecībām un to nogādāšanu savākšanas vietās.

3. Saistībā ar tiem izstrādājumiem, kas tirgū laisti pēc 2005. gada 13. augusta, katrs ražotājs atbild par 1. punktā minētā procesa finansēšanu attiecībā uz paša ražoto izstrādājumu atkritumiem. Ražotājs var izvēlēties, vai šīs saistības pildīt individuāli vai pievienojoties kopsistēmai.

Dalībvalstis nodrošina, lai, laižot tirgū izstrādājumu, katrs ražotājs sniedz galvojumu par visu EEIA apsaimniekošanas finansēšanu un lai ražotāji skaidri marķē savus izstrādājumus saskaņā ar 15. panta 2. punktu. Šis galvojums nodrošina 1. punktā minētā procesa finansējumu šim izstrādājumam. Šis galvojums var izpausties kā ražotāja dalība attiecīgās EEIA apsaimniekošanas finansēšanas shēmās, pārstrādes apdrošināšana vai bloķēts bankas konts.

4. Lai finansētu apsaimniekošanas izmaksas par EEIA, ko rada izstrādājumi, kuri laisti tirgū 2005. gada 13. augustā vai pirms minētās dienas ("iepriekš radušies atkritumi"), paredz tādu vienas vai vairāku sistēmu ieviešanu, kurās visi izdevumu rašanās laikā tirgū esošie ražotāji veic proporcionālas iemaksas, piemēram, proporcionāli katra iekārtas tipa tirgus daļai.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, ar kuriem nodrošina, lai tiktu izstrādāti piemēroti mehānismi vai kompensācijas procedūras, lai atlīdzinātu ražotāju iemaksas, ja EEI tiek nodotas, lai laistu tirgū ārpus attiecīgās dalībvalsts teritorijas. Šādus mehānismus vai procedūras var izstrādāt ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā.

6. Komisiju aicina ziņot līdz 2015. gada 14. augustam par iespēju izstrādāt kritērijus, ar kuriem iekļauj ekspluatācijas beigu patiesās izmaksas, kas attiecībā uz EEIA jāsedz ražotājiem, un vajadzības gadījumā iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvu priekšlikumu.

13. pants

Finansējums attiecībā uz to lietotāju EEIA, kas nav privātas mājsaimniecības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji nodrošina finansējumu EEIA savākšanai, apstrādei, reģenerācijai un apglabāšanai videi nekaitīgā veidā attiecībā uz izstrādājumiem, kas tirgū laisti pēc 2005. gada 13. augusta un kas saņemti no lietotājiem, kuri nav privātas mājsaimniecības.

Aizstājot iepriekš radušos atkritumus ar jauniem līdzvērtīgiem izstrādājumiem vai ar jauniem izstrādājumiem, kuri pilda to pašu funkciju, šo izstrādājumu ražotāji paredz šādu izmaksu finansējumu. Dalībvalstis kā alternatīvu var noteikt pilnīgu vai daļēju atbildību par šo finansējumu arī lietotājiem, kas nav privātas mājsaimniecības.

Citu iepriekš radušos atkritumu gadījumā izmaksu finansējumu veic lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības.

2. Neskarot šo direktīvu, ražotāji un lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības, slēdzot līgumus, var paredzēt citas finansējuma metodes.

14. pants

Informācija lietotājiem

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai ražotāji, pārdodot jaunus izstrādājumus pircējiem, norāda izmaksas par savākšanu, apstrādi un apglabāšanu videi nekaitīgā veidā. Minētās izmaksas nepārsniedz faktisko izmaksu precīzāko novērtējumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka EEI lietotāji privātas mājsaimniecībās saņem vajadzīgo informāciju par:

- a) prasību neapglabāt EEIA kā nešķīrotus sadzīves atkritumus un savākt šādus EEIA daļi;
- b) viņiem pieejamām atpakaļņodošanas un savākšanas sistēmām, tādējādi veicinot informācijas koordināciju par pieejamām savākšanas vietām neatkarīgi no ražotājiem vai citiem uzņēmumiem, kas tās izveidojuši;
- c) viņu pienākumiem, lai veicinātu EEIA atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un citus reģenerācijas veidus;

d) varbūtējām sekām, ko bīstamās vielas EEI rada attiecībā uz vidi un cilvēku veselību;

e) šīs direktīvas IX pielikumā parādītā simbola nozīmi.

3. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai patērētāji piedalītos EEIA savākšanā un lai viņi veicinātu atkārtotas izmantošanas, apstrādes un reģenerācijas procesa attīstību.

4. Lai līdz minimumam samazinātu to, ka EEIA apglabā kā nešķirotus sadzīves atkritumus, un sekmētu EEIA dalītu savākšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji – saskaņā ar Eiropas standartu EN 50419 ⁽¹⁾ – ar IX pielikumā norādīto simbolu pienācīgi marķē EEI. Izņēmuma gadījumos, kad tas ir vajadzīgs sakarā ar izstrādājuma izmēru vai funkciju, simbolu uzdrukā uz attiecīgās EEI iepakojuma, lietošanas instrukcijas vai garantijas apliecības.

5. Dalībvalstis var pieprasīt, lai visu vai daļu no 2., 3. un 4. punktā prasītās informācijas ražotāji un/vai izplatītāji sniegtu, piemēram, lietošanas instrukcijā, tirdzniecības punktā un rīkojot sabiedrības informēšanas kampaņas.

15. pants

Apstrādes iekārtām paredzētā informācija

1. Lai sekmētu EEIA sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pareizai apstrādei, nekaitējot videi, to skaitā apkopei, modernizācijai, renovācijai un pārstrādei, dalībvalstis ievieš vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāji bez maksas sniedz informāciju par katras jauna tipa Savienības tirgū pirmo reizi laistas EEI sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un apstrādi viena gada laikā pēc iekārtas laišanas tirgū. Ciktāl tas ir vajadzīgs centriem, kas sagatavo atkārtotai izmantošanai un apstrādes un pārstrādes iekārtām, lai tie nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, šajā informācijā norāda dažādas EEI sastāvdaļas un materiālus, kā arī bīstamo vielu un maisījumu atrašanās vietu šajās EEI. Centriem, kas sagatavo atkārtotai izmantošanai, un apstrādes un pārstrādes iekārtām EEI ražotāji šo informāciju sniedz vai nu rokasgrāmatās, vai arī elektroniskā veidā (piemēram, CD-ROM, tiešsaistes pakalpojumi).

2. Lai nekļūdīgi varētu noteikt datumu, kad EEI laista tirgū, dalībvalstis nodrošina, ka EEI marķējumā konkrēti norāda, ka tā laista tirgū pēc 2005. gada 13. augusta. Šajā nolūkā vēlam piemērot Eiropas standartu EN 50419.

⁽¹⁾ 2006. gada martā pieņēmusi *Cenelec*.

16. pants

Reģistrācija, informācija un ziņojumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar 2. punktu izveido ražotāju reģistru, iekļaujot tajā arī ražotājus, kas piegādā EEI, izmantojot tālpārdošanu. Minēto reģistru izmanto, lai uzraudzītu, vai tiek izpildītas šīs direktīvas prasības.

Ražotājus, kas piegādā EEI, izmantojot tālpārdošanu, kā definēts 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta iv) punktā, reģistrē dalībvalstī, kurā tie pārdod attiecīgās iekārtas. Ja šādi ražotāji nav reģistrēti dalībvalstī, kurā viņi pārdod attiecīgās iekārtas, tos reģistrē ar viņu pilnvaroto pārstāvju starpniecību, kas minēti 17. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai:

a) ikviens ražotājs vai ikviens pilnvarotais pārstāvis, kas iecelts atbilstīgi 17. pantam, būtu reģistrēts saskaņā ar attiecīgajām prasībām un viņam būtu iespēja tiešsaistē reģistrēt valsts reģistrā visu attiecīgo informāciju, atspoguļojot šā ražotāja darbības attiecīgajā dalībvalstī;

b) veicot reģistrāciju, ikviens ražotājs vai ikviens pilnvarotais pārstāvis, kas iecelts atbilstīgi 17. pantam, sniegtu X pielikuma A daļā paredzēto informāciju un apņemtos to attiecīgos gadījumos atjaunināt;

c) ikviens ražotājs vai ikviens pilnvarotais pārstāvis, kas iecelts atbilstīgi 17. pantam, sniegtu X pielikuma B daļā paredzēto informāciju;

d) valstu reģistri savās tīmekļa vietnēs nodrošinātu saites uz citu valstu reģistriem, lai visās dalībvalstīs atvieglinātu ražotāju vai, ja tādi iecelti atbilstīgi 17. pantam, pilnvaroto pārstāvju reģistrāciju.

3. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka reģistrēšanas un ziņošanas formātu un reģistrācijas datu ziņošanas biežumu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis katru gadu apkopo informāciju, tostarp pamatotas aplēses, par tirgū laisto EEI daudzumiem un kategorijām, kas dalībvalstī, izmantojot visdažādākos kanālus, sagatavotas atkārtotai izmantošanai, pārstrādātas un reģenerētas, kā arī par dalīti savākto EEIA eksportu, ņemot vērā to svaru.

5. Dalībvalstis ik pēc trim gadiem nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un informāciju, kas norādīta 4. punktā. Īstenošanas ziņojumu sagatavo, izmantojot aptaujas anketu, kas noteikta Komisijas Lēmumos 2004/249/EK ⁽¹⁾ un 2005/369/EK ⁽²⁾. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc trīs gadu laikposma, par ko gatavo ziņojumu.

Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no 2014. gada 14. februāra līdz 2015. gada 31. decembrim.

Deviņu mēnešu laikā pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

17. pants

Pilnvarotais pārstāvis

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) līdz iii) punktā definētais ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, izņēmuma kārtā atkāpjoties no 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) līdz iii) punkta, drīkst iecelt juridisku vai fizisku personu, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, kā pilnvaroto pārstāvi, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir atbildīgs par šā ražotāja pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta iv) punktā definētais ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgās dalībvalsts teritorijā un pārdod EEI citā dalībvalstī, kurā tas neveic uzņēmējdarbību, iecel pēdējā minētajā dalībvalstī pilnvaroto pārstāvi kā personu, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir atbildīgs par šā ražotāja pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu.

3. Pilnvaroto pārstāvi iecel ar rakstisku pilnvarojumu.

18. pants

Administratīva sadarbība un informācijas apmaiņa

Dalībvalstis nodrošina, lai iestādes, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu, sadarbotos savā starpā, jo īpaši nolūkā izveidot piemērotu informācijas apmaiņu, lai nodrošinātu, ka ražotāji ievēro šīs direktīvas noteikumus, un attiecīgos gadījumos sniegt cita citai un Komisijai informāciju, lai sekmētu šīs direktīvas pareizu īstenošanu. Administratīvajā sadarbībā un informācijas apmaiņā, jo īpaši starp valstu reģistriem, izmanto arī elektroniskos saziņas līdzekļus.

Sadarbība ietver, *inter alia*, piekļuves nodrošināšanu attiecīgajiem dokumentiem un informācijai, tostarp visu pārbaudu rezultātiem, ievērojot datu aizsardzības tiesību aktus, kas ir spēkā dalībvalstī, kuras iestāde ir saņēmusi sadarbības lūgumu.

⁽¹⁾ OV L 78, 16.3.2004., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 119, 11.5.2005., 13. lpp.

19. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu attiecībā uz grozījumiem, kas vajadzīgi, lai zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu 16. panta 5. punktu un IV, VII, VIII un IX pielikumu. Grozot VII pielikumu, ņem vērā izņēmumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽³⁾.

Pirms pielikumu grozīšanas Komisija, *inter alia*, apspriežas ar EEI ražotājiem, pārstrādātājiem, apstrādes uzņēmumiem un vides organizācijām, un darbinieku un patērētāju asociācijām.

20. pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 4. punktā, 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā un 19. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 13. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu, vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 4. punktā, 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā un 19. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 7. panta 4. punktu, 8. panta 4. punktu, 10. panta 3. punktu un 19. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan

⁽³⁾ OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.

Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

21. pants

Pastāvīgā komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

22. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis ne vēlāk kā 2014. gada 14. februārī paziņo šos noteikumus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par visiem turpmākajiem šo noteikumu grozījumiem.

23. pants

Inspekcijas un uzraudzība

1. Dalībvalstis īsteno atbilstīgas inspekcijas un uzraudzību, lai pārliecinātos par šīs direktīvas pareizu īstenošanu.

Šīs inspekcijas aptver vismaz:

- a) ražotāju reģistra sniegto informāciju;
- b) EEIA sūtījumus, jo īpaši eksportu ārpus Savienības saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Regulu (EK) Nr. 1418/2007; un
- c) darbības apstrādes iekārtās saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un šīs direktīvas VII pielikumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lietotu EEI sūtījumu, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA, veic saskaņā ar VI pielikumā norādīto prasību minimumu, un šādus sūtījumus attiecīgi uzrauga.

3. Saistībā ar EEI, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA, veiktu attiecīgu analīzi un pārbaūžu izmaksas, tostarp glabāšanas izmaksas, var iekasēt no ražotāja, viņu pārstāvošas trešās personas vai citām personām, kuras organizē lietotu EEI sūtījumu, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA.

4. Lai nodrošinātu vienotus šā panta un VI pielikuma īstenošanas nosacījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot papildu noteikumus par pārbaudēm un uzraudzību, un jo īpaši par vienotiem VI pielikuma 2. punkta īstenošanas nosacījumiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

24. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2014. gada 14. februārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos ietver arī norādi, ka spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos ietvertās atsauces uz direktīvām, kas atceltas ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Paredzot šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanu, dalībvalstis transponē noteikumus, kas izklāstīti 8. panta 6. punktā, 14. panta 2. punktā un 15. pantā, izmantojot nolīgumus starp kompetentajām iestādēm un attiecīgajām ekonomikas nozarēm. Minētie nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) nolīgumi ir izpildāmi;
- b) nolīgumos norāda mērķus ar atbilstīgiem termiņiem;
- c) nolīgumus publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;
- d) nolīgumu īstenošanā sasniegtos rezultātus pastāvīgi uzrauga, par tiem ziņo kompetentajām iestādēm un Komisijai, un tie ir pieejami sabiedrībai saskaņā ar nolīguma nosacījumiem;

- e) kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek pārbaudīts saskaņā ar nolīgumu sasniegtais progress;
- f) nolīguma neievērošanas gadījumos dalībvalstis īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem.

25. pants

Atcelšana

Ar šo no 2014. gada 15. februāra atceļ Direktīvu 2002/96/EK, kā tā grozīta ar XI pielikuma A daļā norādītajām direktīvām, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz XI pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem, kad tām jātransponē savos tiesību aktos un jāpiemēro attiecīgās direktīvas.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XII pielikumā.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

EEI kategorijas, uz ko pārejas laikposmā attiecas šī direktīva, kā paredzēts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā

1. Liela izmēra mājsaimniecības preces
 2. Maza izmēra mājsaimniecības preces
 3. IT un telekomunikāciju iekārtas
 4. Patērētāju iekārtas un fotoelementu paneļi
 5. Apgaismes iekārtas
 6. Elektriskie un elektronikas instrumenti (izņemot liela izmēra stacionārus rūpnieciskos mehānismus)
 7. Rotaļlietas, izklaides un sporta aprīkojums
 8. Medicīnas ierīces (izņemot visus implantētos un inficētos izstrādājumus)
 9. Monitoringa un kontroles instrumenti
 10. Automātiskie sadalītāji
-

II PIELIKUMS

Indikatīvs to EEI saraksts, kuras pieder I pielikumā uzskaitītajām kategorijām

1. LIELA IZMĒRA MĀJSAIMNIECĪBAS PRECES

Liela izmēra saldēšanas iekārtas

Ledusskapji

Saldētavas

Citas liela izmēra iekārtas, ko izmanto pārtikas dzesēšanā, saglabāšanā un glabāšanā

Veļas mazgāšanas mašīnas

Veļas žāvētāji

Trauku mazgājamās mašīnas

Kulinārās apstrādes aprīkojums

Elektriskās cepeškrāsnis

Elektriskās plītiņas

Mikroviļņu krāsnis

Citas liela izmēra iekārtas, ko izmanto pārtikas kulinārai apstrādei un citai pārtikas apstrādei

Elektriskās sildīšanas ierīces

Elektriskie radiatori

Citas liela izmēra iekārtas telpu, gultu un sēdēšanai paredzētu mēbeļu apsildīšanai

Elektriskie ventilatori

Gaisa kondicionēšanas ierīces

Citas ventilācijas, izplūdes ventilācijas un kondicionēšanas iekārtas

2. MAZA IZMĒRA MĀJSAIMNIECĪBAS PRECES

Putekļu sūcēji

Paklāju elektriskās sukas

Citas ierīces, ko izmanto tīrīšanai

Ierīces, ko izmanto šūšanai, adīšanai, aušanai un citai tekstilmateriālu pārstrādei

Gludekļi un citas ierīces gludināšanai, rullēšanai un citai apģērbu kopšanai

Grauzdēšanas ierīces

Fritēšanas ierīces

Dzirnaviņas, kafijas automāti un iekārtas kārbu vai iepakojumu atvēršanai vai hermētiskai slēgšanai

Elektriskie naži

Matu griešanas, žāvēšanas, zobu tīrīšanas, skūšanās, masāžas un citas ķermeņa kopšanas ierīces

Pulksteņi, rokas pulksteņi un iekārtas laika mērīšanai, rādīšanai vai reģistrēšanai

Svari

3. IT UN TELEKOMUNIKĀCIJU IEKĀRTAS

Centralizētas datu apstrādes iekārtas:

Lieldatori

Minidatori

Printeri

Personīgas lietošanas datu apstrādes iekārtas:

Personālie datori (iekļauts centrālais procesors, pele, ekrāns un tastatūra)

Klēpjdati (iekļauts centrālais procesors, pele, ekrāns un tastatūra)

Piezīmjdati

Planšetdatori

Printeri

Kopēšanas iekārtas

Elektriskās un elektroniskās rakstāmmašīnas

Kabatas un galda kalkulatori

un citas preces un iekārtas informācijas vākšanai, glabāšanai, apstrādei, noformēšanai vai pārraidīšanai elektroniskā veidā

Lietotāju termināļi un sistēmas

Faksa aparāti

Teleksi

Tālruņi

Maksas taksofoni

Bezvadu tālruņi

Mobilie tālruņi

Automātisko atbildētāju sistēmas

un citas preces un iekārtas skaņas, attēlu vai citas informācijas pārraidīšanai, izmantojot telekomunikāciju līdzekļus

4. PATĒRĒTĀJU IEKĀRTAS UN FOTOELEMENTU PANEĻI

Radioaparāti

Televizori

Videokameras

Videomagnetofoni

Hi-fi magnetofoni

Skaņas pastiprinātāji

Mūzikas instrumenti

un citas preces un iekārtas skaņas vai attēlu, tostarp signālu, ierakstīšanai vai atskaņošanai vai citas skaņas un attēla apraides tehnoloģijas, izņemot ar telekomunikāciju līdzekļiem

Fotoelementu paneļi

5. APGAISMES IEKĀRTAS

Dienasgaismas spuldžu gaismekļi, izņemot gaismekļus māsaimniecībās

Taisnas dienasgaismas spuldzes

Kompaktas dienasgaismas spuldzes

Augstas intensitātes gāzizlādes spuldzes, tostarp augstspiediena nātrija lampas un metālu halogenīdu spuldzes

Zemspiediena nātrija spuldzes

Cits apgaismojums vai iekārtas apgaismošanai vai gaismas kontrolei, izņemot kvēlspuldzes

6. ELEKTRISKIE UN ELEKTRONISKIE INSTRUMENTI (IZŅEMOT LIELA IZMĒRA STACIONĀRUS RŪPNIECISKOS MEHĀNISMUS)

Urbji

Zāģi

Šujmašīnas

Virpošanas, frēzēšanas, slīpēšanas, asināšanas, zāģēšanas, griešanas, lokšņu griešanas, urbšanas, caurumošanas, štancēšanas, locīšanas, liekšanas vai tamlīdzīgas koka, metāla un citu materiālu apstrādes iekārtas

Kniedēšanas, naglošanas vai skrūvēšanas instrumenti vai kniežu, naglu, skrūvju izņemšanas instrumenti un darbarīki līdzīgu darbību veikšanai

Metināšanas un lodēšanas instrumenti un līdzīgām darbībām paredzēti instrumenti

Šķidrumu vai gāzveida vielu izsmidzināšanas, uzklāšanas, izkliešanas iekārtas vai cita veida apstrādes iekārtas

Pļaušanas vai citi dārzkopībā izmantojami darbarīki

7. ROTAĻLIETAS, IZKLAIDES UN SPORTA APRĪKOJUMS

Elektriskie vilcieni vai autosacīkšu komplekti

Rokā turamas videospēļu vadības pultis

Videospēles

Datori riteņbraukšanai, niršanai, skriešanai, airēšanai u. tml.

Sporta aprīkojums ar elektriskām vai elektroniskām sastāvdaļām

Naudas un žetonu spēļu automāti

8. MEDICĪNAS IERĪCES (IZŅEMOT VISUS IMPLANTĒTOS UN INFIKĒTOS IZSTRĀDĀJUMUS)

Radioterapijas iekārtas

Kardioloģijas iekārtas

Hemodialīzes iekārtas

Mākslīgās elpināšanas aparātūra

Kodolmedicīnas iekārtas

In vitro diagnostikas laboratorijas iekārtas

Analizatori

Saldētavas

Apaugļošanās testi

Citas slimību, traumu vai invaliditātes konstatēšanas, profilakses, monitoringa, ārstēšanas vai atvieglošanas ierīces

9. MONITORINGA UN KONTROLES INSTRUMENTI

Dūmu detektori

Siltumregulatori

Termostati

Mērīšanas, svēršanas vai koriģēšanas ierīces mājāsaimniecībām vai laboratorijām

Citi monitoringa un kontroles instrumenti, ko izmanto rūpnieciskās iekārtās (piemēram, kontrolpaneļos)

10. AUTOMĀTISKIE SADALĪTĀJI

Karsto dzērienu automātiskie sadalītāji

Karsto vai auksto dzērienu pudeļu vai skārdeņu automātiskie sadalītāji

Cietu produktu automātiskie sadalītāji

Bankomāti

Visas ierīces, kas automātiski izsniedz visādu veidu produktus

III PIELIKUMS

EEI KATEGORIJAS, UZ KO ATTIECAS ŠĪ DIREKTĪVA

1. Temperatūras maiņas iekārtas
2. Ekrāni, monitori un iekārtas ar ekrānu, kura virsmas laukums ir lielāks nekā 100 cm²
3. Spuldzes
4. Liela izmēra iekārtas (visi ārējie izmēri pārsniedz 50 cm), tostarp turpmāk minētās un citas iekārtas: mājsaimniecības preces; IT un telesakaru iekārtas; patērētāju iekārtas; gaismekļi; skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, mūzikas ierīces; elektriski un elektroniski instrumenti; rotaļlietas, izklaides un sporta aprīkojums; medicīnas ierīces; monitoringa un kontroles instrumenti; automātiskie sadalītāji; ierīces elektriskās strāvas ražošanai. Šai kategorijai nepieder iekārtas, kas minētas 1. līdz 3. kategorijā.
5. Maza izmēra iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm), tostarp turpmāk minētās un citas iekārtas:

mājsaimniecības preces; patērētāju iekārtas; gaismekļi; skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, mūzikas ierīces; elektriski un elektroniski instrumenti; rotaļlietas, izklaides un sporta aprīkojums; medicīnas ierīces; monitoringa un kontroles instrumenti; automātiskie sadalītāji; ierīces elektriskās strāvas ražošanai. Šai kategorijai nepieder iekārtas, kas minētas 1. līdz 3. un 6. kategorijā.
6. Mazas IT un telekomunikāciju iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm).

IV PIELIKUMS

To EEI indikatīvs saraksts, kas pieder III pielikumā uzskaitītajām kategorijām

1. Temperatūras maiņas iekārtas

Ledusskapji, saldētavas, iekārtas, kas automātiski izsniedz aukstus produktus, gaisa kondicionēšanas iekārtas, mitruma aizvadīšanas iekārtas, siltumsūkņi, radiatori, kas satur eļļu, un citas temperatūras maiņas iekārtas, kas temperatūras maiņai izmanto citus šķidrumus, nevis ūdeni.

2. Ekrāni, monitori un iekārtas ar ekrānu, kura virsmas laukums ir lielāks nekā 100 cm²

Ekrāni, televizori, LCD fotorāmji, monitori, klēpj datoru, piezīmju datori.

3. Spuldzes

Taisnās dienasgaismas spuldzes, kompakts dienasgaismas spuldzes, dienasgaismas spuldzes, augstas intensitātes gāzizlādes spuldzes (tostarp augstspiediena nātrija spuldzes un metālu halogenīdu spuldzes), zema spiediena nātrija spuldzes, LED.

4. Liela izmēra iekārtas

Veļas mazgāšanas mašīnas, veļas žāvētāji, trauku mazgāšanas mašīnas, kulinārās apstrādes aprīkojums, elektriskās krāsnis, elektriskās plītiņas, gaismekļi, skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, mūzikas ierīces (izņemot baznīcās uzstādītas ērģeles), ierīces, ko izmanto adīšanai un aušanai, lieli lieldatori / centrālie procesori, lielas poligrāfijas mašīnas, kopēšanas iekārtas, lieli naudas un žetonu elektroniskie azartspēļu automāti, lielas medicīnas ierīces, lieli monitoringa un kontroles instrumenti, lielas iekārtas, kas automātiski izsniedz preces un naudu, fotoelementu paneļi.

5. Maza izmēra iekārtas

Putekļu sūcēji, elektriskās sukuas, ierīces, ko izmanto šūšanai, gaismekļi, mikroviļņu krāsnis, ventilācijas aprīkojums, gludekļi, grauздēšanas ierīces, elektriskie naži, elektriskās tējkannas, pulksteņi un rokas pulksteņi, elektriskas skūšanās ierīces, svāri, ierīces matu un ķermeņa kopšanai, kalkulatori, radioaparāti, videokameras, videomagnetofoni, *hi-fi* iekārtas, mūzikas instrumenti, skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, elektriskas un elektroniskas rotaļlietas, sporta aprīkojums, datori braukšanai ar velosipēdu, skriešanai, airēšanai u. c., dūmu detektori, siltumregulatori, termostati, mazi elektriskie un elektronikas instrumenti, mazas medicīnas ierīces, mazi monitoringa un kontroles instrumenti, mazas iekārtas, kas automātiski izsniedz preces, mazas ierīces, kurās iestrādāti fotoelementu paneļi.

6. Mazas IT un telekomunikāciju iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm)

Mobilie telefoni, globālās pozīcijas noteikšanas sistēmu iekārtas, maršrutētāji, personālie datori, printeri, telefoni.

V PIELIKUMS

MINIMĀLIE REĢENERĀCIJAS MĒRĶI, KAS MINĒTI 11. PANTĀ

1. daļa: minimālie mērķi, ko piemēro no 2012. gada 13. augusta līdz 2015. gada 14. augustam pēc kategorijām, atsaucoties uz I pielikumā uzskaitītajām kategorijām:
- a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. vai 10. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 80 %, un
 - 75 % veic pārstrādi;
 - b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. vai 4. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 75 %, un
 - 65 % veic pārstrādi;
 - c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2., 5., 6., 7., 8. vai 9. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 70 %, un
 - 50 % veic pārstrādi;
 - d) attiecībā uz gāzizlādes lampām 80 % veic pārstrādi.
2. daļa: minimālie mērķi, ko piemēro pēc kategorijām no 2015. gada 15. augusta līdz 2018. gada 14. augustam, atsaucoties uz I pielikumā uzskaitītajām kategorijām:
- a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. vai 10. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 85 %, un
 - 80 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. vai 4. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 80 %, un
 - 70 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2., 5., 6., 7., 8. vai 9. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 75 %, un
 - 55 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - d) attiecībā uz gāzizlādes lampām 80 % veic pārstrādi.
3. daļa: minimālie mērķi, ko piemēro pēc kategorijām no 2018. gada 15. augusta, atsaucoties uz III pielikumā uzskaitītajām kategorijām:
- a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. vai 4. kategorijai III pielikumā:
 - reģenerē 85 %, un
 - 80 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2. kategorijai III pielikumā:
 - reģenerē 80 %, un
 - 70 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 5. vai 6. kategorijai III pielikumā:
 - reģenerē 75 %, un
 - 55 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - d) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. kategorijai III pielikumā, 80 % veic pārstrādi.

VI PIELIKUMS

SŪTĪJUMUS REGLAMENTĒJOŠS PRASĪBU MINIMUMS

1. Lai nodalītu EEI un EEIA, ja priekšmeta turētājs apgalvo, ka paredzējis nosūtīt vai sūta lietotas EEI, nevis EEIA, dalībvalstis turētājam pieprasa šā apgalvojuma pamatošanai nodrošināt šādu pierādījumu pieejamību:
 - a) faktūru un līguma kopiju, kas apliecina EEI pārdošanu un vai īpašumtiesību nodošanu, kurā norādīts, ka šīs iekārtas paredzētas tiešai atkārtotai izmantošanai un ir pilnībā funkcionējošas;
 - b) novērtēšanas vai testēšanas dokumentācijas kopija (testēšanas sertifikāts, funkcionalitātes apstiprinājums) par katru sūtījumā iekļauto priekšmetu un protokols, kurā iekļauta visa dokumentētā informācija saskaņā ar 3. punktu;
 - c) turētāja deklarācija, kurš organizē EEI transportēšanu par to, ka nekādi materiāli vai iekārtas, kas ir sūtījumā, nav atkritumi, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā; un
 - d) atbilstīga aizsardzība, jo īpaši, izmantojot pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvumu, lai iekārtas netiktu bojātas transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta, tos nepiemēro, ja ir dokumenti ar skaidriem pierādījumiem, ka sūtījums tiek veikts saskaņā ar vienošanos par nodošanu starp uzņēmumiem un ka:
 - a) bojātas EEI labošanai garantijas laikposmā vai atkārtotas izmantošanas nolūkos tiek nosūtītas atpakaļ ražotājam vai trešai personai, kas darbojas tā vārdā; vai
 - b) profesionālai lietošanai paredzētas lietotas EEI atjaunošanas vai labošanas nolūkā saskaņā ar spēkā esošu līgumu, lai tās izmantotu atkārtoti, tiek nosūtītas ražotājam vai trešai personai, kas darbojas tā vārdā, vai trešās personas iekārtai valstīs, kurām piemēro ESAO Padomes Lēmumu C(2001) 107/galīgā redakcija, ar kuru tiek pārskatīts Lēmums C(92) 39/galīgā redakcija par reģenerācijai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanu; vai
 - c) profesionālai lietošanai paredzētas bojātas lietotas EEI, piemēram, medicīnas iekārtas vai to sastāvdaļas, tiek nosūtītas ražotājam vai trešai personai, kas darbojas tā vārdā, ar nolūku izvērtēt bojājuma cēloņus saskaņā ar spēkā esošu līgumu gadījumā, ja šādu izvērtējumu var veikt tikai pats ražotājs vai trešās personas, kuras darbojas viņa vārdā.
3. Lai pierādītu, ka sūtāmie priekšmeti ir lietotas EEI, nevis EEIA, dalībvalstis pieprasa, lai lietotām EEI tiktu veikti šādi testēšanas un uzskaites pasākumi.
 1. pasākums. Testēšana
 - a) Testē funkcionalitāti un izvērtē, vai iekārtas satur bīstamas vielas. Veicamie testēšanas pasākumi ir atkarīgi no EEI veida. Vairākumam EEI pietiek ar galveno funkciju funkcionalitātes testēšanu.
 - b) Novērtēšanas un testēšanas rezultātus reģistrē.
 2. pasākums. Protokols
 - a) Protokolu kārtīgi, bet ne nenonemami nostiprina vai nu uz pašas EEI (ja tā nav iepakota), vai uz iepakojuma tā, lai to būtu iespējams izlasīt, neizpakojojot iekārtu.
 - b) Protokolā ietver šādu informāciju:
 - priekšmeta nosaukums (iekārtas nosaukums, ja attiecīgi uzskaitīts II pielikumā vai IV pielikumā, un kategorija, kas attiecīgi noteikta I pielikumā vai III pielikumā),
 - attiecīgos gadījumos – priekšmeta identifikācijas numurs (tipa Nr.),
 - izgatavošanas gads (ja zināms),
 - tā uzņēmuma nosaukums un adrese, kas atbildīgs par funkcionalitātes pierādījumu,

- testēšanas rezultāts, kā aprakstīts 1. pasākumā (arī funkcionalitātes testa datums),
 - veikto testu veidi.
4. Papildus 1., 2 un 3. punktā pieprasītajai dokumentācijai, katrai lietotu EEI kravai (piemēram, transportēšanas kontainers, kravas automobīlis) pievieno:
- a) attiecīgus transportēšanas dokumentus, piemēram, CMR vai preču pārvadājuma pavadzīmi;
 - b) atbildīgās personas paziņojumu par atbildību.
5. Ja trūkst pierādījumu, ka attiecīgie priekšmeti ir lietotas EEI, nevis EEIA, proti, nav 1., 2., 3. un 4. punktā norādītās attiecīgās dokumentācijas un nav nodrošināta atbilstīga aizsardzība, jo īpaši, izmantojot pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvējum, kas ir jāģarantē transportu organizējošam turētājam, lai iekārtas netiktu bojātas transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, dalībvalstu iestādes uzskata, ka priekšmets ir EEIA, un uzskata, ka krava ir nelegāls sūtījums. Šādos apstākļos ar kravu rīkosies atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1013/2006 24. un 25. pantam.
-

VII PIELIKUMS

Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu materiālu un detaļu dalīta apstrāde, kā noteikts 8. panta 2. punktā

1. No visiem dalīti savāktajiem EEIA jāizņem vismaz šādas vielas, maisījumi un detaļas:

- kondensatori, kuros ir polihlorēti bifenili (PCB), saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/59/EK (1996. gada 16. septembris) par polihlorētu bifenilu un polihlorētu terfenilu apglabāšanu (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- detaļas, kurās ir dzīvsudrabs, piemēram, dzīvsudraba releji vai izgaismošanas spuldzes,
- akumulatori,
- mobilo telefonu un citu ierīču iespaidshēmas plates, ja iespaidshēmas plates virsma pārsniedz 10 kvadrātkentimetrus,
- šķidrā un pastveida, kā arī krāsu tonera kasetnes,
- plastmasa, kurā ir broma liesmu slāpētāji,
- azbesta atkritumi un detaļas, kurās ir azbests,
- katodu staru spuldzes,
- hlorfluorogļūdeņraži (freoni) (CFC), daļēji halogenēti hlorfluorogļūdeņraži (HCFC) vai fluorogļūdeņraži (HFC), ogļūdeņraži (HC),
- gāzizlādes lampas,
- šķidro kristālu displeji (attiecīgā gadījumā kopā ar apvalku), ja to virsma pārsniedz 100 kvadrātkentimetrus, un displeji, ko izgaismo ar gāzizlādes lampām,
- ārējie elektriskie kabeļi,
- detaļas, kurās ir ugunsizturīgas keramikas šķiedras, kas aprakstītas Komisijas Direktīvā 97/69/EK (1997. gada 5. decembris), ar ko divdesmit trešo reizi tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu ⁽²⁾,
- detaļas, kurās ir radioaktīvas vielas, izņemot detaļas zem izņēmuma līmeņa, ko nosaka 3. pants un I pielikums Padomes Direktīvā 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), ar ko nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ⁽³⁾,
- elektrolītu kondensatori, kuros ir bīstamas vielas (augstums > 25 mm, diametrs > 25 mm vai proporcionāli līdzīgs tilpums).

Šīs vielas, maisījumus un detaļas apglabā vai reģenerē saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK.

2. Turpmāk minētās detaļas no dalīti savāktiem EEI atkritumiem jāapstrādā, kā norādīts:

- katodu staru spuldzes: jānoņem luminiscējošais pārklājums,

⁽¹⁾ OV L 243, 24.9.1996., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 343, 13.12.1997., 19. lpp.

⁽³⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

- iekārtas, kurās ir ozonu noārdošas gāzes vai gāzes ar globālās sasilšanas potenciālu (GWP) virs 15, piemēram, putās un dzesēšanas ķēdēs: gāzes pareizi jāizsūknē un jāapstrādā; ozonu noārdošās gāzes jāapstrādā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1005/2009,
 - gāzizlādes spuldzes: izņemt dzīvsudrabu.
3. Ņemot vērā vides aizsardzības apsvērumus un vēlamo sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, 1. un 2. punktu piemēro tā, lai nekavētu nedalāmas iekārtas vai tās detaļu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, nekaitējot videi.
-

VIII PIELIKUMS

TEHNISKĀS PRASĪBAS, KAS MINĒTAS 8. PANTA 3. PUNKTĀ

1. EEIĀ glabāšanas vietas (to skaitā pagaidu glabāšanas vietas) pirms apstrādes (neskarot Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁽¹⁾) prasības:
 - necaurlaidīgas virsmas attiecīgajās platībās ar noplūžu savākšanas iekārtām un vajadzības gadījumā ar novades kanāliem un eļļas attīrītājiem,
 - ūdensnecaurlaidīgs pārklājums attiecīgajās platībās.
2. Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādes vietas:
 - svāri apstrādāto atkritumu masas noteikšanai,
 - necaurlaidīgas virsmas un ūdensnecaurlaidīgi pārklājumi attiecīgajās platībās ar noplūžu savākšanas iekārtām un vajadzības gadījumā ar novades kanāliem un eļļas attīrītājiem,
 - nedemontētu rezerves detaļu piemērota glabāšanas vieta,
 - piemēroti konteineri akumulatoru, PCB/PCT glabāšanai, kas ir kondensatoros un citos bīstamos atkritumos, piemēram, radioaktīvajos atkritumos,
 - ūdens attīrīšanas iekārtas atbilstīgi veselības un vides aizsardzības prasībām.

⁽¹⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

IX PIELIKUMS

EEI MARKĒJUMA SIMBOLS

Simbolā, kas norāda uz EEI daļītu savākšanu, attēlo nosvītrotu atkritumu konteineru uz riteņiem atbilstīgi parādītajam zīmējumam. Simbolu uzdrukā saredzami, salasāmi un neizdzēšami.

X PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS SNIEDZAMA SAISTĪBĀ AR 16. PANTĀ MINĒTO REĢISTRĀCIJU UN ZIŅOJUMIEM**A. Informācija, ko sniedz reģistrācijas laikā**

1. Ražotāja vai, ja tāds iecelts atbilstīgi 17. pantam, pilnvarotā pārstāvja nosaukums un adrese (pasta indekss un atrašanās vieta, ielas nosaukums un numurs, valsts, telefona un faksa numurs, e-pasts, kā arī kontaktpersona). Reģistrējot pilnvaroto pārstāvi, kas definēts 17. pantā, sniedz arī pārstāvētā ražotāja kontaktinformāciju.
2. Ražotāja valsts identifikācijas kods, arī Eiropas nodokļu maksātāja numurs vai valsts nodokļu maksātāja numurs.
3. EEI kategorija, kas attiecīgi noteikta šīs direktīvas I vai III pielikumā.
4. EEI tips (mājsaimniecības iekārtas vai iekārtas, kas nav mājsaimniecības iekārtas).
5. EEI zīmola nosaukums.
6. Informācija par to, kā ražotājs izpilda savus pienākumus: individuāla vai kolektīva sistēma, arī informācija par finansiālo garantiju.
7. Pārdošanas paņēmieni (piemēram, tālpārdošana).
8. Deklarācija, kurā apliecināts sniegtās informācijas patiesums.

B. Informācija, ko sniedz ziņojumā

1. Ražotāja valsts identifikācijas kods.
2. Ziņojuma laikposms.
3. EEI kategorija, kas attiecīgi noteikta šīs direktīvas I vai III pielikumā.
4. Valsts tirgū laisto EEI daudzums, izteikts svarā.
5. Svara mērvienībās izteikts to EEI daudzums, kuras ir dalīti savāktas, pārstrādātas (tostarp sagatavotas atkārtotai izmantošanai), reģenerētas un apglabātas dalībvalstī vai nosūtītas uz citu dalībvalsti vai ārpus Savienības.

Piezīme: 4. un 5. punktā minēto informāciju sniedz par kategoriju.

XI PIELIKUMS

A DAĻA*Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem**(minēta 25. pantā)*

Direktīva 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/108/EK (OV L 345, 31.12.2003., 106. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/34/EK (OV L 81, 20.3.2008., 65. lpp.)

B DAĻA*Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos**(saskaņā ar 25. pantu)*

Direktīva	Transponēšanas termiņš
2002/96/EK	2004. gada 13. augusts
2003/108/EK	2004. gada 13. augusts
2008/34/EK	—

XII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2002/96/EK	Šī direktīva
1. pants	—
—	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 3. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkts (daļēji)	2. panta 3. punkta b) apakšpunkts
IB pielikuma 5. punkts, pēdējais ieraksts	2. panta 3. punkta c) apakšpunkts
IB pielikuma 8. punkts	2. panta 4. punkta g) apakšpunkts
—	2. panta 4. punkta a) līdz f) apakšpunkts un 5. punkts
3. panta a) punkts	3. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	3. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts
3. panta b) punkts	3. panta 1. punkta e) apakšpunkts
3. panta c) līdz h) punkts	3. panta 2. punkts
3. panta i) punkts	3. panta 1. punkta f) apakšpunkts
3. panta j) punkts	3. panta 1. punkta g) apakšpunkts
3. panta k) punkts	3. panta 1. punkta h) apakšpunkts
3. panta l) punkts	—
3. panta m) punkts	3. panta 1. punkta i) apakšpunkts
—	3. panta 1. punkta j) līdz o) apakšpunkts
4. pants	4. pants
5. panta 1. līdz 2. punkts	5. panta 1. līdz 2. punkts
—	5. panta 3. līdz 4. punkts
5. panta 3. punkts	5. panta 5. punkts
—	6. panta 1. punkts
5. panta 4. punkts	6. panta 2. punkts
5. panta 5. punkts	7. panta 1. un 2. punkts
—	8. panta 1. punkts
6. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa un 3. punkts	8. panta 2., 3. un 4. punkts
II pielikuma 4. punkts	8. panta 4. punkta otrās daļas pirmais teikums
6. panta 1. punkta trešā daļa	8. panta 5. punkts
6. panta 6. punkts	8. panta 6. punkts

Direktīva 2002/96/EK	Šī direktīva
6. panta 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
6. panta 4. punkts	9. panta 3. punkts
6. panta 5. punkts	10. panta 1. un 2. punkts
—	10. panta 3. punkts
7. panta 1. punkts	—
7. panta 2. punkts	11. panta 1. punkts un V pielikums
—	11. panta 2. punkts
—	11. panta 3. punkts
7. panta 3. punkta pirmā daļa	11. panta 4. punkts
7. panta 3. punkta otrā daļa	—
7. panta 4. punkts	—
7. panta 5. punkts	11. panta 5. punkts
—	11. panta 6. punkts
8. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
—	12. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa	12. panta 3. punkts
8. panta 2. punkta trešā daļa	14. panta 1. punkts (daļēji)
8. panta 3. punkta pirmā daļa	12. panta 4. punkts
—	12. panta 5. punkts
8. panta 3. punkta otrā daļa	14. panta 1. punkts (daļēji)
8. panta 4. punkts	—
9. panta 1. punkta pirmā daļa	13. panta 1. punkta pirmā daļa
9. pants, 1. punkta otrā daļa	—
9. panta 1. punkta trešā daļa	13. panta 1. punkta otrā daļa
9. panta 1. punkta ceturtā daļa	13. panta 1. punkta trešā daļa
9. panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
10. panta 1. punkts	14. panta 2. punkts
10. panta 2. punkts	14. panta 3. punkts
10. panta 3. punkts	14. panta 4. punkts
10. panta 4. punkts	14. panta 5. punkts
11. pants	15. pants
12. panta 1. punkts (daļēji)	16. panta 1. līdz 3. punkts
12. panta 1. punkta pirmā daļa (daļēji)	16. panta 4. punkts
12. panta 1. punkta otrā daļa	16. panta 1. un 2. punkts un 17. panta 2. un 3. punkts

Direktīva 2002/96/EK	Šī direktīva
12. panta 1. punkta trešā daļa	16. panta 3. un 5. punkts
—	17. panta 1. punkts
12. panta 1. punkta ceturtdā daļa	18. pants
12. panta 2. punkts	16. panta 5. punkts
13. pants	19. pants
—	20. pants
14. pants	21. pants
15. pants	22. pants
16. pants	23. panta 1. punkts
—	23. panta 2. un 4. punkts
17. panta 1. līdz 3. punkts	24. panta 1. līdz 3. punkts
17. panta 4. punkts	7. panta 3. punkts
17. panta 5. punkts	7. panta 4. līdz 7. punkts, 11. panta 6. punkts un 12. panta 6. punkts
—	25. pants
18. pants	26. pants
19. pants	27. pants
IA pielikums	I pielikums
IB pielikums	II pielikums
—	III, IV un VI pielikums
II līdz IV pielikums	VII līdz IX pielikums
—	X un XI pielikums
—	XII pielikums